Nr. 98 (152) 01. 2012

JĒZUS DRAUDZES DZĪVE

Tad nu ziniet, ka Tas Kungs mani brīnišķi vadījis. Viņš uzklausa visas manas lūgšanas. /Ps.4:4/

Lūgšana

Mīļie draugi, vai drīkstu jums pajautāt: kā jums klājas ar lūgšanu?

Pieņemu, ka būs ievērojams skaits to, kuri sacīs: ja godīgi, īpaši laimīgs un apmierināts nejūtos. Es lūdzu, bet nav pārliecības, ka Dievs mani dzird un uz manām lūgšanām atbild. Ir diezgan daudz to, kuri jautā: ko man darīt, lai lūgšanā varētu piedzīvot vairāk prieka?

Nesen pārlasīju O. Hallesbija grāmatu „ Par lūgšanu" . Biju to lasījis, bet tās saturs mani atkal no jauna dziļi uzrunāja. Sirsnīgi iesaku šo grāmatu izlasīt ikvienam, kurš ilgojas pēc dziļākas un auglīgākas lūgšanu pieredzes.

Jau pašā pirmajā grāmatas lappusē autors sniedz mums tādu kā zelta atslēdziņu no durvīm, kas ieved lūgšanā, lai piedzīvotu daudz prieka, paliekot pasargātiem no vilšanās.

O. Hallesbijs savas pārdomas par lūgšanu iesāk, citējot Kristus sacītos vārdus, ko lasām Jāņa Atklāsmes grāmatā: „ Redzi, Es stāvu durvju priekšā un klaudzinu. Ja kas dzird Manu balsi un durvis atdara, Es ieiešu pie viņa un turēšu ar viņu mielastu, un viņš ar mani." (Atkl 3: 20) Un tad autors saka ko ļoti nozīmīgu un svarīgu: „ Lūgt nozīmē – ielaist Jēzu pie sevis." Bet tūlīt arī paskaidro, ko viņš ar to saprot: „ No sacītā mēs vispirms uzzinām, ka tā nav mūsu lūgšana, kas rosina Jēzu. Gluži otrādi, tas ir Jēzus, kurš mūs mudina lūgt. Viņš pieklauvē, lai pavēstītu, ka grib pie mums ienākt. Mūsu lūgšana vien ir atsaukšanās uz to, ka Jēzus pie mums pieklauvē."

Kādēļ O. Hallesbija sacītais arī man šķiet tik svarīgs? Tādēļ, ka ļoti daudziem šķiet – lūgšana ir savu vajadzību izklāstīšana Dievam, pie tam ar pieņēmumu, ka Viņam katrā ziņā jāatbild tā, kā to esam iecerējuši mēs. Bet ko tas nozīmē? To, ka paši gribam būt „ mazie dievi" , kuri, vēršoties pie Dieva, vēlamies panākt, lai Viņš rīkotos saskaņā ar mūsu gribu. Šāda izpratne par lūgšanu parasti neko citu arī neatnes kā vien neapmierinātību un vilšanos, jo Dievs atbild saskaņā ar Viņa svēto gribu un prātu. Un visbiežāk šī atbilde nav tas, ko lūdzējs bija cerējis sagaidīt.

Mūsu lūgšanās viss sāk mainīties uz labo pusi tad, kad lūgšanu sākam redzēt kā Jēzus pieklauvējumu pie mūsu sirds durvīm, durvju atvēršanu no mūsu puses, ļaujot Jēzum ienākt, un tad – tuvības svinēšanu ar Viņu. Atklāsmes grāmatas tekstā Jēzus arī norādīja uz to, ko Viņš vēlas: „... turēšu ar viņu mielastu, un viņš ar Mani."

Lūgšanā Jēzum ienākot pie mums, mēs vairs neesam saimnieki un nosacījumu izvirzītāji. Mums vienkārši ir prieks būt kopā ar Jēzu, esot sarunā ar Viņu. Viņš ļauj izstāstīt visu – mūsu priekus, mūsu bēdas, mūsu vajadzības. Mēs ļoti skaidri ieraugām, ka Jēzus visdedzīgākā vēlēšanās ir mūs svētīt, mums palīdzēt, jo Viņš taču ir mūsu Pestītājs un vistuvākais Draugs. To, ko un kā Viņš atbildēs vai darīs, mēs atstājam pilnīgi Viņa ziņā. Mums pietiek ar to, ka varam baudīt tuvību ar Viņu, uzlūkojot Viņu kā Vareno Dievu, kuram ir spēks un vara darīt visu, ko Viņš vēlas. Mēs mācāmies saprast, ka ne jau lūgšana, uz kuru saņēmām tieši tādu atbildi, kādu vēlējāmies, mūs dara laimīgus. Svētlaimīgus un īsti apmierinātus dara atrašanās un palikšana Jēzus tuvumā. Esot šajā vienotībā ar Jēzu, mēs iegūstam arī drošu pārliecību par to, ka Viņš ir uzticams, ka Viņš mīl mūs un dāvās mums vislabāko.

Lai, Jaunā Gada ceļos ejot, prieks par lūgšanas svētību pieaug!

P.S. O.Hallesbija grāmatiņa par lūgšanu ir pieejama arī mūsu draudzes bibliotēkā.

Vēlreiz izsaku pamudinājumu šo grāmatiņu izlasīt.

Svētību vēlot,

mācītājs Erberts Bikše

JANVĀRIS

P	O	T	C	P	S	SV
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

Ceturtdien, 5. janvārī, draudze pulcējās ikgadējā eglītes pasākumā ar nosaukumu "Mēs savus skatus augšup raidām...", ko šogad organizēja draudzes kora vadītāja Austra Ošleja. Vakaru vadīja Rūdolfs Ligers.

Piektdien, 6. janvārī, plkst. 18:00 - Zvaigznes dienas dievkalpojums. Dieva Vārds Lozungu grāmatiņā 2012. gadam šai dienai saka: "Tumsa pāriet, un patiesā gaisma jau spīd" 1.Jņ.2,8b

Svētdien, 8. janvārī, Ikšķilē mūsu draudzes svētdienas skolas skolotāji pulcēsies uz sadraudzību un sarunām Ziemassvētku atskaņās.

Piektdien, 27. janvārī, plkst. 19.00 Slavēšanas un pielūgsmes vakars.

Pirmdien, 30. janvārī, sākas jaunais Iesvētes mācību kurss. Tas notiks pirmdienās plkst. 18.30, vadīs mācītājs Erberts Bikše un eveņģēlists Kārlis Irbe.

ZIEMASSVĒTKI SVĒTDIENAS SKOLĀ

Reiz – pirms 2011 gadiem – pasaulē nāca mazs bērniņš. Ļoti īpašs bērniņš, caur kuru Dievs mums atgādināja par to, cik ļoti mūs mīl. Lielus un mazus. Vecus un jaunus. Īsus un garus. „Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis Savu vienpiedzimušo Dēlu.” (Jāņa 3:16)

Ar šiem vārdiem iesākās Svētdienas skolas Ziemassvētku reize, kurā bērni, vecāki un skolotāji svinēja Kristus bērniņa dzimšanu. Šajā reizē mēs varējām tik daudz: varējām priecāties par krāšņi sapucēto bērnu korīti un klausīties viņu dziedājumā. Varējām paši no sirds izdziedāties un sadziedāties, slavējot Dievu. Varējām klausīties Dieva Vārdu, kurā aprakstīts Ziemassvētku brīnumainais notikums. Mācītājs pastāstīja, kāpēc mēs dievkalpojumā un arī mūsu Svētdienas skolas nodarbības kopīgajā daļā sakām cits citam „Miers ar tevi”. Varējām pārbaudīt, cik labi spējam atpazīt Ziemassvētku dziesmas pēc to vārdiem vai notīm vai nodungot tās. Varējām dziedāt „Klusa nakts, svēta nakts” tumšā baznīcā, kurā izgaismots tikai Kristus tēls altārī. Varējām sumināt mūsu mīļos un pašaizliedzīgos Svētdienas skolas skolotājus, kas nodevušies šai kalpošanai no visas sirds. Visbeidzot varējām dalīties grupiņās un priecāties par sarūpētajām dāvanām.

Viss iepriekš minētais ir bijis iespējams, tikai un vienīgi pateicoties lūgšanām. Lūdzot, lai Dievs parāda cilvēkus, kuriem Viņš ir licis sirdī nākt talkā ar savu talantu.

Jo īpaši Dieva klātbūtne bija jūtama, gādājot par dāvaniņām daudzajiem Svētdienas skolas bērniem. Bija brīži, kad likās – šogad nav lemts. Bet Dievs uzklausīja lūgšanas un sakārtoja visas lietas tā, kā tām jābūt. Tāpēc jo īpaši pateicamies ikvienam, kas ir atsaucies Dieva aicinājumam un ziedojis naudiņu Svētdienas skolai! Paldies tiem, kas mūs atbalstīja ar dažādiem gardumiem! Paldies tiem, kas gādāja par slidošanas iespēju Volvo hallē! Paldies mūsu mākslinieciei Gunai, kas ir radījusi brīnišķīgo ezīti, kas mūsu pavada katrā nodarbībā un pateicoties kuram mums bija iespēja sarūpēt ļoti īpašas dāvaniņas – unikālu Svētdienas skolas blociņu un uzlīmītes!

Bet vislielākais paldies Dievam, kas ir pulcējis kopā visus šos talantīgos cilvēkus – skolotājus un viņu palīgus, mūziķus, tehnikas pārzinātājus, mākslinieces un maketētājas –, lai Viņa vadībā radītu mīlestības piepildītus Ziemassvētkus ikvienam Svētdienas skolā. Nākot pie Dieva lūgšanā un uzticot Viņam visas lietas, esam varējuši paveikt to, kas pašu spēkiem nebūtu iespējams.

Vita Rudzīte

ATBILD MĀCĪTĀJS

Vai Dievs vēlas, lai lūdzam konkrētas lūgšanas? Un cik konkrētas?

Reiz Jēzus jautāja kādam aklam vīram: „ Ko tu gribi, lai Es tev daru?” Vīrs atbildēja: „ Kungs, ka es varu redzēt!” (Lk 18: 40,41)

Jēzus aicināja sacīt konkrētu lūgšanu. Aklais vīrs to arī darīja.

Vēl viens piemērs. Jēzus izteica saviem mācekļiem aicinājumu: „...tad nu lūdziet pļaujas Kungu, lai Viņš strādniekus sūta savā pļaujā.” (Lk 10: 2) Jēzus šeit aicina lūgt konkrēti – lai kristieši atsauktos iziet evaņģēlija pasludināšanas darbā.

Mēs drīkstam lūgt konkrētas lūgšanas, mums tas pat ir jādara, vienlaikus paturot vērā, ka bieži tomēr nezinām, kas mums būtu tas labākais. Bībele runā par mūsu nepilnīgajām zināšanām: „ Bez tam arī Gars nāk palīgā mūsu nespēkam; jo mēs nezinām, ko mums būs lūgt un kā; bet pats Gars aizlūdz par mums ar bezvārdu nopūtām.” (Rom 8: 26)

Kāds reiz jautāja: vai drīkst lūgt pēc auto – konkrētas markas, konkrētas krāsas?

Lūgt, protams, to var, tikai neesmu pārliecināts, ka Dievs būtu „ parakstījies” kļūt par pazemīgu mūsu pasūtījumu izpildītāju. Viņš ir Dievs, un mēs esam Viņa kalpi, nevis otrādi. Ne velti, dodot Svēto Lūgšanu, Jēzus iekļāva tajā vārdus: „ Tavs prāts lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes.” Tas nozīmē – Tavs prāts lai notiek arī tad, kad esmu izteicis kādu konkrētu lūgumu. Apustulis Pāvils arī reiz izteica kādu ļoti konkrētu lūgumu – kaut varētu tikt izdziedināts no kādas konkrētas fiziskas kaites. Jēzus viņam atbildēja: „Tev pietiek ar Manu žēlastību.” Pāvils neapvainojās, ka viņa konkrētā lūgšana netika atbildēta tā, kā viņš to labprāt būtu vēlējies. Viņš zināja – Jēzus ir ar mani, es uzticos Viņam pilnīgi visā.

mācītājs Erberts Bikše

Jūsu dzīvei, draugi, ir jābūt kā lūgšanai!

Kas ir lūgšana? Tas ir garīgās dzīves pamats. Garīga dzīve un patiesa ticība bez lūgšanas nemaz nav iespējama. Ne jau iešana uz baznīcu vai krustiņš kaklā atšķir ticīgu cilvēku no neticīga, bet gan lūgšana. Jo, ja cilvēks lūdz, tad viņam ir attiecības ar Dievu, un tas savukārt nozīmē, ka viņš ir kristietis jeb ticīgs cilvēks. Jo, ja kāds saka, ka tic Dievam, taču lūgt gan nemēdz, tad rodas jautājums, ja jau reiz tic, kāpēc tad nelūdz? Līdzīgi, ja mēs kādu uzskatītu par savu draugu, taču nekad ar viņu nerunātu. Lūgt nozīmē atzīt, ka ne visu savā dzīvē nosakām mēs paši un ka ir kāds, kas par mums rūpējas, un ka viņam ir iespējams tas, kas mums nav. Bieži pats esmu domājis, kādai būtu jābūt pareizai lūgšanai... Un esmu nonācis pie secinājuma, ka lūgšana nemaz nevar būt nepareiza, kamēr vien tā ir patiesa. Mums nav jāuztraucas par to, ka nemācēsim pareizi izteikt to, kas sakrājies uz sirds, un to, ko vēlamies, lai Viņš zina. Jo Dievs visu lasa mūsu sirdīs, un zina visu, ko vēlamies Viņam teikt. Viņš tikai vēlas, lai mēs to sakām. Reizēm lūgšanai pat nevajag vārdus. Reizēm silta un sāļa asara vai neviltota nopūta var būt kā patiesa lūgšana. Viņš zina, ko mūsu sirdis pārdzīvo, un vēlas mūs iepriecināt. Mums tikai jāatzīst un jāapliecina, ka mēs ticam, ka Viņš to var, un jālūdz Viņu to darīt. Un tas var notikt tikai caur lūgšanu. Proti, mums nevar būt attiecības ar kādu, ar ko mēs nerunājam. Jo komunikācija ir attiecību pamats.

Manā kā jau jebkura kristieša dzīvē ir bijuši dažādi garīgie kāpumi, kritumi, pārbaudījumi, kā arī šķietama garīgā dīkstāve jeb stagnācija. Brīžiem šķita, ka Dievs manas lūgšanas nedzird. Vai - īsti negrib uz tām atbildēt. Taču, laikam ejot, es sapratu, ka esmu kļūdījies, šādi domādams, jo Dievs dzird visu, kā arī visas lūgšanas tiek atbildētas. Tikai mēs neprotam to saskatīt jeb sadzirdēt. Reizēm šķietama atbildes nesaņemšana arī ir vislabākā atbilde. Mēs gribam, lai viss ir vienkārši un skaidri, taču Dievs vēlas, lai visu saprotam un izcīnām paši. Ne velti Jēzus runāja līdzībās, jo ar karoti mutē ielikta patiesība ir sveša gudrība, kuru mēs pieņemam kā pareizu, un tas ir tikai kārtējais patiesais fakts mūsu zināšanu krājumā, taču paša darbības un pārdomu rezultātā radusies atziņa, - tā jau ir pieredze. Vecāki taču vēlas, lai bērns ir domājošs, nevis ieprogrammēts, lai viņš nedara sliktu nevis tāpēc, ka vecāki neļauj, bet tāpēc, ka viņš zina, ka tas ir slikti, un tas var viņu pazudināt. Dievs kā Tēvs vēlas no saviem bērniem, proti, no mums, to pašu. Tāpēc tikai ar bauslības ievērošanu, bet bez lūgšanas, Dievu neiepazīsim un gudrāki nekļūsim. Jēzus ir patiesais ceļš, taču jāiet pa to ir mums pašiem. Arī mūsu lūgšanas var tikt atbildētas līdzību veidā, vienkārši ļaujot dzīvē no malas pie citiem cilvēkiem ieraudzīt atbildi uz savu lūgšanu. Šobrīd, skatoties atpakaļ uz savu dzīvi un laiku, kad lūdzu nemitīgi, jo šķita, ka atbildes nav un nekas nemainās, redzu, ka visas lūgšanas ir bijušas atbildētas, tikai es to nesapratu, jo gaidīju atbildi sevis iedomātā veidā. Un tiešām paldies Dievam, ka tik daudz kas, pēc kā tiku lūdzis, man tomēr netika dots.

Man kā kristietim vienmēr ir gribējies lūgt, lai Dievs ņem manu dzīvi pilnībā Savās rokās, un lai Viņa mīlošā roka vada mani viscaur pēc Viņa prāta. Lai viņš māca mani būt tādam, kādu viņš vēlas mani redzēt. Taču es nekad tā ar pilnīgu paļāvību un uzticīgu sirdi nebiju to lūdzis. Un iemesls tam bija vienkāršs. Man bija bail. Es baidījos, ka Viņa vadīšana un manis mācīšana uz mani var atsaukties ļoti sāpīgā veidā. Fiziski sāpīgā. Es vienmēr esmu baidījies no ārstiem, slimnīcām un operācijām utt. Es it kā uzticējos Dievam, taču ne simtprocentīgi, jo baidījos, ka manis audzināšana var būt skarba. Tad nu tā arī viss palika līdz šim gadam, kad es sapratu, ka riez par visām reizēm ir jāliek sava dzīve Viņa rokās līdz galam. Jo es redzēju, ka pats to stūrēt Viņam, un kur nu arī sev, vēlamā virzienā nespēju. Un vasaras sākumā es saņēmu visu savu drosmi un ticību, un sāku lūgt par šo lietu. Un nepagāja ne mēnesis, kad varēju ieskatīties savām bailēm acīs. Es pamatīgi salauzu kāju; rezultātā operācija, gultas režīms un mēnešiem ilga atveseļošanās, un mācīšanās staigāt no jauna. Sapratu, ka no jauna mācos staigāt arī garīgi, esot pilnīgā uzticībā Dievam. Man tas deva tik daudz garīgajā ziņā, ka tagad man pat bail domāt, kur es būtu, ja tas nebūtu noticis. Paļāvība un uzticība Dievam vienmēr atmaksājas. Kopā ar viņu mēs nevaram zaudēt.

Vēl viena svarīga lieta ir laiks, kas tiek veltīts lūgšanām. Tas ir jāieplāno regulāri, un pie tā ir jāpieturas, neskatoties, vai ir pareizais noskaņojums un atbilstošais garastāvoklis, vai arī nē. Tāda kā garīgā disciplīna. Jo svētdiena jau arī pienāk neatkarīgi no tā, vai mums ir noskaņojums doties uz baznīcu, vai arī nē.

Es ticu, ka ir brīži, kad Dievs vēlas, lai mūsu lūgšana nebūtu tikai aizvērtas acis un saliktas rokas. Varētu pat teikt, ka tāda veida lūgšana ir nelaikā, proti, laikā, kad būtu reāli jārīkojas. Kāds mans draugs man reiz stāstīja atgadījumu no savas dzīves. Viņš bija kļuvis par kristieti, un kā jau gados jaunam un 'tikko piedzimušam' kristietim, viņam dedzības un enerģijas bija daudz, taču lēnprātības maz. Un viņš bija izdomājis, ka lūgsies katru brīvo iespējamo brīdi. Un reiz, braucot praktiski tukšā autobusā, viņš aizvēris acis, salicis rokas, un lūdzies. Taču atverot acis, viņš ieraudzīja, ka kādam turpat blakus sēdošam vecam cilvēkam bija palicis slikti, un nebija neviena, kas varētu palīdzēt, izņemot šī stāsta galveno varoni, kura acis tajā brīdī bija aizvērtas. Un es domāju, ka šis ir lielisks piemērs, ka bieži šādu lūgšanu ir gana, un laiks saviem tuvākajiem mīlestību pierādīt ar darbiem. Tas nenozīmē, ka lūgšana beidzas. Un to skaidri ir pateicis mācītājs Roberts Feldmanis vienā no saviem spredķiem: „..es esmu dzirdējis ļaudis sakām, ka jālūdzas katru iespējamo brīdi no rīta līdz pat vakaram. Bet ja jau tā, tad kad lai cilvēks putras karoti pie mutes pieliek? Jūsu dzīvei, draugi, ir jābūt kā lūgšanai."

Pēteris Dekants

NO LŪGŠANAS UZ PAĻĀVĪBU

Jau vairāk nekā 280 gadu Hernhūtē, Vācijā, tiek izlozēti Brāļu draudžu lozungi – Bībeles lasījumi katrai gada dienai. Pirms lozungu izlozes tās dalībnieki mēnesi pavada lūgšanās par to, lai viņi, izlozējot lasījumus, kalpotu kā darbarīki Dieva rokās. Lozungi tiek izdoti vairāk nekā 50 valodās, kas ļauj miljoniem cilvēku pasaulē sākt savu dienu ar kopīgu Dieva Vārda lasījumu. Jau 10 gadus lozungus izdošanai latviešu valodā sagatavo un rediģē mūsu draudzes māsa Maija Frīdberga. Mūsu sarunas laikā Maija atzīst – nekam citam viņas dzīvē nav tik liela nozīme kā lūgšanai.

Ar Maiju Frīdbergu tikās Lelde un Ivars Kupči

Kas ir tava pirmā lūgšana, kuru atceries?

Nebiju vēl sasniegusi piecu gadu vecumu, kad nomira mans tētis. Atceros, cik ļoti lūdzu Dievu, lai Viņš dāvā man jaunu tēti. Savai mammai es tolaik piedāvāju visādus variantus – pazīstamu skolotāju, mājas kaimiņu, veikalnieku... Nekas no piedāvātā, protams, neīstenojās, bet rezultātā es tiku pie daudz labāka – Debesu tēva. Apmēram no sešu gadu vecuma atceros savas vakara lūgšanas, vēlāk lūdzu arī grūtākos brīžos. Tas turpinājās līdz kādiem 10 gadiem un tad kaut kā nemanāmi pagaisa.

Man liekas zīmīgi, ka esmu kristīta Vasarsvētku dienā, kad mācītājs noteikti lūdza Svētā Gara klātbūtni arī man. Tikai pēc 40 gadiem es atkal sadzirdēju Viņa balsi: lai cīnītos par dēla dvēseli, gāju uz pareizticīgo baznīcu un par naudu pasūtīju aizlūgšanas. Taču visai drīz sapratu, ka man kaut kas jādara arī pašai ar sevi, un pēc diezgan ilgiem meklējumiem atradu Jēzus draudzi.

Kāda loma ir lūgšanai tavā dzīvē?

Nekam citam manā dzīvē nav tik lielas nozīmes. Lūgšana man vispirms ir apliecinājums, ka Dievs ir klātesošs vienmēr un visiem. Un tā ir arī vienkāršākā iespēja atvērt durvis Kristum, kurš klauvē pie manas sirds.

Tas izklausās vairāk, nekā tikai likt savas vajadzības Dieva priekšā.

Iesākumā – jā, protams, arī man pārsvarā tā bija savu vajadzību un problēmu nešana Dieva priekšā. Bet pašlaik es ļoti maz lūdzu kaut ko konkrētu. Tā vairāk ir kā saruna, kurā es stiprinos, un man spēcīgākā lūgšana ir Tēvreizes noslēguma daļa – „jo Tev pieder valstība, spēks un gods". Kā sacīts kādā no man mīļām grāmatām – Dievs acis nemirkšķina. Viņš visu zina un visu redz kopumā. Un Bībelē ir sacīts – nepļāpājiet kā pagāni, kad jūs Dievu lūdzat.

Kas ir tas, par ko tu lūdz Dievu?

Godīgi? Deviņdesmit procentu – par saviem bērniem un mazbērniem. Pārējais – par savu draudzi un citiem cilvēkiem, kuri kaut kādā veidā darījuši zināmu, ka par viņiem ir jāaizlūdz. Šis sadalījums apzināti ir tāds, jo kas gan cits lūgs tieši par maniem bērniem un mazbērniem, ja ne es. Piemēram, nupat decembrī draudzē tika iesvētītas abas manas mazmeitas. Tas, ka viņas jutās tiešām Dieva uzrunātas to darīt, bija ilga lūgšanu ceļa rezultāts.

Vai vari minēt būtiskākās lūgšanas, uz kurām Dievs tavā dzīvē ir atbildējis, tās piepildījis?

Jāsaka, ka Dievs ir uzklausījis arī ļoti daudzas manas lūgšanas par sīkām un nenozīmīgām, ikdienišķām lietām. Caur tām es esmu iemācījusies paļauties uz Dievu, un tad, kad ir grūti, Viņš pats visu nokārto – man nekas nav jālūdz.

Viena no būtiskākajām uzklausītajām lūgšanām ir par dēlu. Viņš bija jau pazudis – alkohols, narkotikas, pilnīga bezatbildība attiecībās pret ģimeni... Daudz kas arī tagad nav ideāli, tomēr viņš ir ļoti būtiski mainījies (un ir pārliecināts, ka tas ir lūgšanu rezultāts) . Gan es, gan visa draudze lūdzām par viņu vismaz 15 gadu garumā.

Daudzas uzklausītas lūgšanas saistās ar manu kalpošanu draudzē. Kopā ar Austru Avotiņu savulaik piekritām aicinājumam veidot draudzes izdevumu, tā īsti nemaz nezinot, ko tas nozīmē. Pateicoties izlūgtai Dieva vadībai, varējām šādā veidā kalpot pašos izdevuma pirmsākumos. Arī darbs svētdienas skolas vecāku grupiņā sākās 'tukšā' vietā, bez jebkāda priekšstata, kā to darīt. Aptuveni 14 gadus varēju vadīt nodarbības šajā grupā tikai tāpēc, ka visa pamatā bija lūgšana. Manuprāt, nevienu, pat vismazāko kalpošanu nevar uzsākt bez lūgšanas – kaut vai īsas un formālas.

Kā tu parasti saņem atbildes uz savām lūgšanām?

Galvenokārt – pēc tā, kā lietas kārtojas. Visā ir nepieciešama paļaušanās uz Dievu – piemēram, vēl 10 dienas pirms dzīvesvietas maiņas Ikšķilē es nezināju, uz kurieni pārcelšos. Viss nokārtojās lieliski, taču tā pat nebija atbilde uz konkrētu lūgšanu, bet gan paļāvība, dzīvošana lūgšanā.

Domāju, ka vislielākās iespējas pieaugt Kristū mums ir tad, ja Viņam nemitīgi pateicamies par vismazākajām un ikdienišķākajām lietām – par pamošanos, jaunu dienu, par dienišķo maizi, par pasargāšanu ceļā, par sastaptu laipnu cilvēku... Nevis – uzreiz prasīt izmainīt mani un manu dzīvi.

Vēl atbildes uz lūgšanām es saskatu 'augļos' – ja man par lūgto ir miers un nav satraukuma, tad uztveru to kā Dieva

dāvātu atbildi un risinājumu.

Vai lūgšanai tavā ikdienā ir kāds noteikts laiks vai vieta?

No rīta parasti pateicos par to, ka esmu pamodusies, tad rīta kafija, pārdomājot un lūdzot ar dienas lozungu. Pie pusdienu galda – pateicības lūgšana kopā ar mazmeitu, kas iegriezusies pēc skolas, vai vienatnē. Dienas noslēgumā (lielākoties jau gultā uz spilvena) cenšos pateikties par aizvadīto dienu un lūgt svētību un pasargāšanu saviem mīļajiem. Lielāku laiku regulārām lūgšanām diemžēl veltu tikai tad, ja ir kāda īpaša vajadzība – ieilgusi problēma, kaut kas, ar ko jātiek galā sevī. Kritiskos brīžos es bieži vien skaitu Tēvreizi, to atkārtojot, līdz varu noformulēt pati savu lūgšanu, ja nepieciešams.

Personiskās lūgšanas vai gatavās lūgšanas, kas ir jau kāda pierakstītas, – kāds ir tavs skatījums uz balansu starp tām?

Man šķiet, ka cilvēkam ir jāvadās pēc iekšējās izjūtas. Ja šodien nespēju noformulēt personīgo, tad varu izmantot kādu jau gatavu, uzrakstītu lūgšanu, ar kuru es arī taču vēršos pie Dieva. Tuvākas man ir personiskās lūgšanas, bet bija jāpaiet daudziem gadiem, līdz sapratu, ka lūgt nav īpaši jāmācās, vienkārši ir jāuztic Dievam tas, kas ir tavā sirdī.

Pēdējā laikā pārsvarā esmu pateicības lūgšanā. Jo pat vistumšākajā dienā es varu pateikties – kaut vai par to, ka šīs dienas laikā manis varēja arī vairs nebūt, bet Dievs par mani gādā. Man taču ir viss – kur dzīvot, ko ēst, ko vilkt mugurā. Pat „mirstamā kārta" ir skapī, kura turklāt laiku pa laikam jānomaina, lai kodes nesaēd... Man ir ticība. Man ir pensija. Patiesībā tā ir pat par lielu, jo... ar 18 latiem mazāku pensiju es tiktu pie maznodrošinātas personas statusa ar visādām atlaidēm.

Dažkārt mums ir grūti lūgt – vai nu neesam pārliecināti, ka Dievs mūsu lūgšanas uzklausīs, vai tam ir kādi citi iemesli. Kā tu iesaki šādos brīžos rīkoties?

Vienkārši teikt Dievam – te es esmu, - bezpalīdzīgs, kā nelaimes čupiņa Tavā priekšā. Viņš to redz.

Zvaigznes dienā janvārī apritēs 22 gadi, kopš tu esi Jēzus draudzē. Vai draudze, tavuprāt, šajā laikā ir mainījusies un kā?

Ja draudze nebūtu mainījusies, manis tajā droši vien vairs nebūtu, jo mēs katrs taču maināmies! Pirmkārt, draudze ir izaugusi. Tā ir kļuvusi gados jaunāka. Jaunu pērminderu paaudze, jaunieši tik daudzās kalpošanās. Tas kopumā rada laimes sajūtu – mana draudze dzīvo, es redzu tās nākotni. Arī skatoties uz svētdienas skolu: pirms 22 gadiem bija neliels pulciņš bērnu - viena grupiņa, vēlāk divas... Tagad katram vecumam sava grupa un skolotāji. Arī visas kalpošanas, kas notiek ārpus dievnama, evaņģelizācija. Mūsu baznīcā nav 'izejamo dienu '- visi vakari ir aizņemti. Slava Dievam par to!

Bet kaut kas tomēr ir palicis nemainīgs – ļoti skaidrs un saprotams Dieva Vārda pasludinājums. Arī šodien. Tāpat kā tajā dienā pirms vairāk nekā 20 gadiem, kad Ziemsvētkos televīzijā

pazibēja neliels sižetiņš par to, ka Jēzus draudzē apstiprināts jauns mācītājs. Pietika ar pāris izskanējušajiem teikumiem no spredīķa, lai es saprastu – lūk, kur ir manis ilgi meklētās garīgās mājas!

Kāda būtu tava lūgšana par mūsu draudzi šajā – 2012. gadā?

Lai draudzes centrā, tāpat kā līdz šim, ir Kristus. Ne jau tas, marmorā kaltais, kas altārī, bet dzīvais Kristus. Lai draudze ir aktīvāka lūgšanās par sevi, lai tad, kad mācītājs no sakristejas ienāk altārī, mēs ikviens būtu kopā ar viņu klusajā lūgšanā tieši par šo dievkalpojumu, par draudzi, par Svētā Gara klātbūtni katram no mums. Lai mēs vēl vairāk būtu atvērti pāri plūstošajai Dieva žēlastībai un pilnīgāk izmantotu tās Viņa dāvanas, ko varam saņemt tieši kā draudze.

CV

Dzimusi 1937. gadā.

Draudzē kopš 1989. gada Zvaigznes dienas. Savulaik strādājusi par draudzes lietvedi, vadījusi vecāku grupu Svētdienas skolā.

Vada Kristīgās mācības nodarbības draudzes bērnu centrā „Jēriņš".

Beigusi LU Filoloģijas fakultāti, Lutera Akadēmiju Svētdienas skolas skolotāja specialitātē.

Foto: Ivars Kupcis un no personīgā arhīva

Foto: 1) Maija pie Brāļu draudžu Lozungu izlozes galda Hernhūtē, Vācijā

2) Maija viegli atrod valodu ar pašiem mazākajiem

- Mūsu Tēvs debesīs...

- JĀ?

- Nepārtrauc mani, es lūdzu...

- BET TU MANI SAUCI.

- Saucu Tevi? Es Tevi nekur nesaucu. Es šobrīd lūdzu. Mūsu Tēvs debesīs...

- ATKAL TU TO IZDARĪJI.

- Ko izdarīju?

- SAUCI MANI. TU TEICI: "MŪSU TĒVS DEBESĪS..." ŠEIT ES ESMU. KAS TEV UZ SIRDS?

- Ar šo teikumu es neko nedomāju. Es vienkārši skaitīju ikdienas lūgšanu. Es vienmēr noskaitu Tēvreizi. Šis rituāls man liek justies labāk, it kā būtu kāds svarīgs pienākums izpildīts.

- NU LABI. TURPINI.

- Svētīts lai top Tavs Vārds.

- PAGAIDI, KO TU AR TO DOMĀ?

- Ar ko?

- Ar "SVĒTĪTS LAI TOP TAVS VĀRDS".

- Tas nozīmē... tas nozīmē... Ak, Dievs, kā lai es nezinu, ko tas nozīmē? Tā ir tikai daļa no lūgšanas.

- "SVĒTĪTS" NOZĪMĒ "GODĀTS", "CIENĪTS", "BRĪNIŠĶĪGS".

- Jā, tā jau ir labāk. Nekad nebiju aizdomājies, ko "svētīts" varētu nozīmēt. Lai nāk Tava valstība, Tavs prāts lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes.

- VAI TĀ PATIEŠĀM IR TAVA VĒLĒŠANĀS?

- Protams, kāpēc nē?

- KO TU DARĪSI, LAI MANA VALSTĪBA VARĒTU NĀKT?

- Darīšu? Man šķiet, ka neko. Man vienkārši likās, ka būtu jauki, ja Tu šeit, uz zemes, pārņemtu kontroli pār visām lietām, gluži, kā tas ir tur augšā.

- VAI MAN PIEDER KONTROLE PĀR TEVI?

- Nu, es eju uz baznīcu.

- TAS NEBIJA GLUŽI TAS, KO ES VAICĀJU. KĀ AR TAVU RAKSTURU? TU ZINI, TEV IR REĀLAS PROBLĒMAS AR DUSMĀM. UN KĀ AR IEKĀRI? UN KO TU DOMĀ PAR SAVU NAUDAS IZLIETOJUMU... GANDRĪZ VISU TĒRĒ TIKAI PRIEKŠ SEVIS. UN KĀ AR GRĀMATĀM, KURAS TU LASI?

- Nepiesienies nu pie sīkumiem! Neesmu ne par mata tiesu sliktāks par daudziem citiem kristiešiem.

- ATVAINO... MAN ŠĶITA, KA TU LŪDZI, LAI NOTIEK MANS PRĀTS. LAI MANS PRĀTS VARĒTU NOTIKT, MAN BŪS JĀSĀK AR CILVĒKIEM, KAS LŪDZ PAR TO. KĀ, PIEMĒRAM, AR TEVI.

- Nu labi, labi! Ir man daži melni plankumi. Tagad, kad sāki par tiem runāt, es atcerējos par vēl dažiem citiem. Līdz šim nebiju nopietni par to visu domājis... Bet es patiešām vēlos... būt brīvs no tā visa. Pa īstam brīvs.

- MAN PRIEKS! TU SĀC SADARBOTIES! MĒS STRĀDĀSIM KOPĀ. TU UN ES. TAGAD MĒS PATIEŠĀM VARĒSIM SĀKT UZVARĒT. ESMU LEPNS PAR TEVI.

- Kungs, bet tagad man šī saruna diemžēl būs jābeidz. Tā paņem daudz vairāk laika kā ierasts. Mūsu dienišķo maizi dodi mums šodien.

- AR MAIZI ARĪ TEV VAJADZĒTU UZMANĪTIES, PĒDĒJĀ LAIKĀ TU ĒD PĀRĀK NEVESELĪGI UN PĀRĀK DAUDZ.

- Paklau, es taču neprasīju, lai uzskaiti visas manas vājības!?

- LŪGŠANA IR BĪSTAMA LIETA. VAR GADĪTIES, KA TĀ TEVI PILNĪGI IZMAINA. TO ARĪ VĒLĒJOS TEV PATEIKT.

Autors: nezināms

Sveicam Jēzus draudzē!

Agnese Stankeviča
Vecums: 28
Nodarbošanās: pirmsskolas izglītības skolotāja
Vaļasprieks: dziedāšana

Agnese Zerafima
Vecums: 20
Nodarbošanās: mājsaimniece
Vaļasprieks: grāmatu lasīšana

Sandra Terinka
Vecums: 46
Nodarbošanās: mājsaimniece
Vaļasprieks: visdažādākie

Alise Blūma
Vecums: 18
Nodarbošanās: skolniece
Vaļasprieks: mūzika

Alise Frīdberga
Vecums: 15
Nodarbošanās: skolniece
Vaļasprieks: mūzika

Ieva Biele
Vecums: 23
Nodarbošanās: auklē meitiņu
Vaļasprieks: auklēt meitiņu

Beatrise Žīgure
Vecums: 18
Nodarbošanās: skolniece
Vaļasprieks: teniss

Dārta Jace
Vecums: 21
Nodarbošanās: studente
Vaļasprieks: slēpošana

Elīna Trautmane
Vecums: 30
Nodarbošanās: pašvaldības darbiniece
Vaļasprieks: dažādas aktīvitātes

Ilvita Andževa
Vecums: 21
Nodarbošanās: studente
Vaļasprieks: dziedāšana

Sigita Saulīte
Vecums: 22
Nodarbošanās: studente
Vaļasprieks: dejošana

Andris Lauciņš
Vecums: 44
Nodarbošanās: konsultants
Vaļasprieks: braukt ar visu, kas uz diviem riteņiem

Inga Vecele
Vecums: 27
Nodarbošanās: biologs
Vaļasprieks: grāmatu lasīšana

Krišjānis Stabiņš
Vecums: 22
Nodarbošanās: students
Vaļasprieks: teniss

Nika Frīdberga
Vecums: 24
Nodarbošanās: sabiedrisko attiecību speciāliste
Vaļasprieks: basketbols

Renārs Mazpans
Vecums: 29
Nodarbošanās: bezdarbnieks
Vaļasprieks: vēsture, sports

Vaira Veldre
Vecums: 70
Nodarbošanās: pensionāre
Vaļasprieks: baznīca, lūgšanas

Ivita Biele
Vecums: 45
Nodarbošanās: mājsaimniece
Vaļasprieks: rokdarbi

DARBARŪĶI

Jau vairākus gadus Pēteris Bikše piedalās mūsu draudzes veidotajā Alfa kursā, kas domāts cilvēkiem, kas vēl nepazīst Dievu, baznīcu, draudzi, kā arī cilvēkiem, kuriem vienkārši ir jautājumi par šīm lietām.

Šis gads mūsu draudzē bija trešais pēc kārtas kopā ar Alfas komandu. Iepriekš Pēteris bija dziedājis kopā ar Alfas mūzikas grupu, bet par šo gadu saka, ka dīvainā kārtā sajutis sirdī, ka nevajadzētu dziedāt. Daudz nedomājot, viņš atteicās no šīs kalpošanas un lūdza Dievam, lai parāda, ko vajadzētu darīt tā vietā. Pāris nedēļas vēlāk Alfas komandas kopsapulcē viņš sajutis vēlmi būt starp tiem, kas lūdz par Alfas komandu. Un tā katru trešdienu, kursa nodarbību laikā, kopā ar vēl trim cilvēkiem Pēteris lūdza par Alfa kursu, par tās dalībniekiem, komandu, kā arī par baznīcu, mūsu draudzi un Latviju.

Viņš pats saka, ka tas bijis ļoti stiprinošs laiks, kas ļāvis ieraudzīt, cik spēcīga un svarīga ir lūgšana. Šis laiks, kas tika pavadīts lūgšanās, bija devis iespēju atslēgties no ikdienas darbiem un pavadīt laiku kopā ar Dievu.

Pēteris atzīst, ka šī Alfas kursa laikā bijuši daudzi brīži, kad Alfas komanda

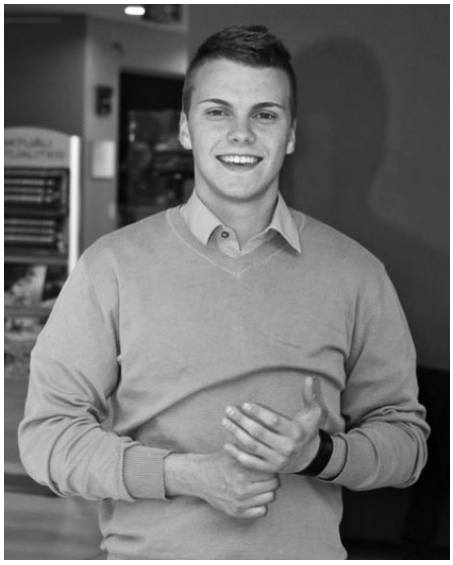

jutusies izsmelta un vāja, taču ne par velti Bībelē ir rakstīts, ka mūsu nespēkā parādās Dieva varenība un spēks.

Pēc šī Alfa kursa Pēteris Bikše droši var teikt: „Dievs atbild uz lūgšanām, varbūt mēs to neredzam uzreiz, bet spējam to saskatīt tikai pēc kāda laika posma. Tā bija arī man. Tagad es redzu, ka Dievs ir atbildējis uz mūsu lūgšanām, Viņš ir pasargājis mūs, palīdzējis un vadījis vēl vienā Alfas kursa sezonā. Paldies Viņam!"

Alise Pīrāga

VIŅI SATIKĀS JĒZUS DRAUDZĒ

Evija un Daniēls

Abi esam pazīstami jau 20 gadus! Pirmo reizi sadraudzējāmies svētdienas skolā. Laikā, kad viens otram iepatikāmies, darbojāmies LEAF evaņģelizācijas grupā, kur bieži nācās būt kopā, un šis laiks lika mums saprast, ka esam viens otram kaut kas īpašs, ne vienkārši draugi.

Mūsu draudzībā viss bija tik nepiespiesti, nebija ne jāizliekas, ne jādomā, kā labāk uzvesties vai izturēties, mums kopā bija vienkārši ļoti labi. Tas arī mums vienam otrā ļoti patika – liela vienkāršība attiecībās, trakas idejas un humora izjūta. Tā, laikam ejot, aizvien biežāka kopā atrašanās mūs satuvināja un lika saprast, ka Dievs ir paredzējis mūsu laulību.

Mūsu draudzība, kas ilga 4 gadus, bija draudzība ar mērķi, mēs zinājām, ka gribam veidot ģimeni, ne reizi nav bijusi doma, vai esam viens otram īstie. Ir lietas, ko vienkārši var just sirdī. Dievs vada un liek saprast pareizo lēmumu.

Tāpat ir liels prieks, ka varam kalpot savā draudzē arī šodien. Kalpošanas jomas ir mainījušās, bet prieks, ka tās joprojām sagādā piepildījumu.

Šovasar nosvinējām 6 gadu kāzu jubileju; pēc šī laika varam teikt, ka tā mīlestība, ko jūtam viens pret otru šobrīd, ir daudz spēcīgāka nekā tā bija laikā, kad precējāmies. Tā pieaug ar katru dienu. Vecumdienās būs jautri... ;)

Paldies visiem pāriem, kas līdz šim ir piekrituši dalīties savā iepazīšanā stāstā. Katrs viens no tiem ir tik personīgs un sajūtās netverams! Mēs, lasītāji, varam tikai mēģināt daļu no izjūtām satvert un rast tajās prieku un iedvesmu savu otro pusīti tikai vēl gaidot vai, esot attiecībās un laulībā, rast atgādinājumu par īpašo dāvanu, ko Dievs mums dāvājis.

Kristīne Homatova

Madara Jauģiete,
mūziķe, vijolniece

Varu minēt vienu no nesenākajām piedzīvotajām atbildēm uz pavisam praktisku lūgumu, proti, vienam draugam bija līdz noteiktam datumam nepieciešama naudas summa, kas nebija maza. Par to daudz lūdzāmies kopā ar draugiem, un atbilde bija pavisam konkrēta, - šī naudas summa tika iegūta, un tas tikai apliecina Dieva neizmērojamo žēlsirdību, ka reizēm uz pavisam konkrētām lietām Viņš dod atbildes vai sniedz palīdzību, tādā veidā stiprinot ticību gan apžēlotajam, gan citiem, kas ir lūguši vai dzirdējuši. Viss gods pienākas Dievam, ne lūdzējam, kura atbilde tika uzklausīta.

Edmunds Sproģis,
strādā komercijā

Kad es lūdzu Dievu, bieži gribas uzreiz saklausīt skaidru atbildi, bet, kad tās lietas notiek, tu saproti, ka tā ir Dieva atbilde uz tavu lūgšanu. Mana konkrētākā lūgšana ir mana sieva, mans dzīvesbiedrs, ko esmu lūdzis, kā arī mana ģimene, mani bērni. Taču katru reizi, kad es apmeklēju dievkalpojumu, un katru dienu, kad es lūdzu Dievu, man ir ļoti daudz lūgšanu, vajadzību, aizvainojumu, ar kuriem vēlos tikt galā, un es vienmēr saprotu to, ka svarīgi nav tas, lai piepildītos, ko es gribu, bet lai Dievs man dod Savu mieru, ko Viņš ir apsolījis cilvēkiem, kas Viņu meklē.

Līga Liepiņa,
pensionāre, māksliniece

Dievs atbild uz manām lūgšanām. Ja ne tūlīt, tad ar laiku, vēlāk. Mana visbūtiskākā lūgšana bija draudzes nometnē Augstkalnes baznīcā. Dievs ir uz to atbildējis un turpina to darīt visu laiku.

Jurģis Altenburgs,
apsaimniekošanas nodaļas vadītājs

Pagājušogad 28. decembrī mūžībā aizgāja mana mamma, jo pārcieta insultu. Es lūdzu, lai Dievs dod mieru manai ģimenei un tuviniekiem par mammu mūžībā. Dievs atbildēja ar to, ka deva sirdsmieru; ļāva visu bez stresa nokārtot, un visam izdoties šajā grūtajā laikā.

Intervēja: Ramona Vasiļjeva

KALPOŠANAS IESPĒJA

Ja mīli bērnus, esi pacietīgs(a) un izdomas bagāts(a), ja esi gatavs(a) mācīties un padziļināt savas zināšanas par Bībeli kopā ar bērniem, ja jūti Dieva aicinājumu iesaistīties kalpošanā, aicinām Tevi pievienoties Jēzus draudzes Svētdienas skolas skolotāju pulkam.

Ja šī kalpošanas iespēja ir Tevi uzrunājusi, gaidīsim Tevi! *Piesakies pie sekretāres kancelejā*

PATEICĪBA

„No tā visi pazīs, ka jūs esat Mani mācekļi, ja jums būs mīlestība savā starpā" Jņ.13:35

Draudzes Ziemassvētku uzveduma radošā komanda sirsnīgi pateicas Diakonijas čaklajām māsām par siltajām pusdienām ik svētdienu uzveduma mēģinājumu laikā!

IESVĒTĪTI

Agnese Stankēviča	Dārta Jace	Krišjānis Stabiņš
Agnese Zerafima	Elīna Tratmane	Nika Frīdberga
Alise Blūma	Ieva Biele	Renārs Mazpans
Alise Frīdberga	Ilvita Andževa	Sandra Terinka
Andris Lauciņš	Inga Vecele	SigitaSaulīte
Beatrise Žīgure	Ivita Biele	Vaira Veldre

2011. GADA NOVEMBRA IEŅĒMUMU UN IZDEVUMU PĀRSKATS

Ieņēmumi, Ls:	
Kolektes	**1883**
Ziedojumi	**1112**
Draudzes ikgadējās nodevas	**579**
Mērķziedojumi *(t.sk. Alfa k., Svētdienas sk., nometnei, remontam u.c.)*	**2034**
Dzīvokļu izīrēšana un iznomātā zeme	**97**
Ziedojumi par kristībām, laulībām	**80**
Kopā	**5785**
Izdevumi, Ls:	
Algas *(10 darbinieki)*	**1989**
Nodokļi	**1400**
LELB Virsvaldei *(ikgadējā ziedojuma 1/12 daļa saskaņā ar Satversmi)*	**400**
Palīdzības pabalsti *(3 cilvēkiem)*	**110**
Izdevuma „Jēzus draudzes dzīve" izdošana	**162**
Saimniecības preces, ziedi, reliģiskie izdevumi	**205**
Elektrība	**92**
Degviela	**80**
Siltums	**347**
Svētdienas skolas izdevumi	**183**
Alfa kursa izdevumi	**142**
Jauniešu darba izdevumi	**134**
Apsveikumu kartiņas dzimšanas dienās	**60**
Sakaru pakalpojum	**17**
Maināmie paklāji	**34**
Atkritumu izvešana	**36**
Ziedojums *„Jaunatnei ar misiju"*	**25**
Rīgas ūdens	**16**
„Venden" ūdens	**15**
Bankas pakalpojumi	**14**
Reprezentācijas izdevumi	**5**
Kancelejas preces	**72**
Kopā	**5538**

Seko savai draudzei ar
www.jezusdraudze.lv
draugiem.lv
twitter.com:@jezusdraudze
facebook.com

SIRSNĪGI SVEICAM!

Milda Zukure	**104**	(10.01.)
Ženija Dambure	**91**	(06.01.)
Artūrs Zariņš	**88**	(02.01.)
Elvīra Kregžde	**87**	(09.01.)
Ausma Farnaste	**86**	(14.01.)
Laura Rublovska	**84**	(04.01.)
Lidija Aija Linkaite	**84**	(09.01.)
Biruta Sproģe	**82**	(21.01.)
Ženija Dzalbe	**81**	(09.01.)
Imants Piro	**80**	(11.01.)
Antonija Indersone	**80**	(14.01.)
Ilga Rūba	**75**	(08.01.)
Zaiga Ceple	**75**	(25.01.)
Ilze Cilinska	**75**	(12.01.)
Anna More	**75**	(12.01.)
Inga Suharuka	**70**	(05.01.)
Vija Landmane	**70**	(01.01.)
Pēteris Grāvlejs	**70**	(17.01.)
Ligita Štrausa	**60**	(27.01.)
Kārlis Tomsons	**55**	(09.01.)
Dina Atte	**55**	(23.01.)
Daina Mangulsone	**50**	(25.01.)
Laima Cēsniece	**50**	(09.01.)
Una Šaltene	**45**	(18.01.)

KRISTĪTI

Sabīne Utināne
Annija Liniņa
Karlīne Strēlniece
Kristiāns Olivers Švābe
Kristena Greisa Cielava
Sandra Terinka
Krišjānis Stabiņš
Vaira Veldre

LAULĀTI

Rolands Dirvēns un Ilze Miškina
Aldis Krieviņš un Vineta Akmentiņa

DRAUDZEI PIEVIENOJUŠIES

Vilmārs Pavlovs

DIEVA DĀVANA

Sirsnīgi sveicam Eviju un Mareku Stefaņenkovus ar meitiņas Marijas piedzimšanu!

Dievkalpojumi
svētdienās plkst. 10
ceturtdienās plkst. 18

Lūgšanu stunda
svētdienās plkst. 9.15
trešdienās plkst. 18

Mācītājs Erberts Bikše pieņem
trešdienās no plkst. 10 līdz 13
ceturtdienās no plkst. 16 līdz 17.30;
no plkst. 19.30 līdz 21

Draudzes kanceleja atvērta
otrdienās no plkst. 14 līdz 20
trešdienās no plkst. 10 līdz 15
ceturtdienās no plkst. 14 līdz 18
piektdienās no plkst.10 līdz 15
svētdienās – pirms un pēc dievkalpojuma
tālr. 67224123

Bibliotēka atvērta
ceturtdienās pirms dievkalpojuma
no 17.30 līdz 18,
svētdienās pēc dievkalpojuma
Jauniešu vakari piektdienās plkst. 19

Kora mēģinājumi
pirmdienās plkst. 19.30
ceturtdienās plkst. 19.30

Māmiņu grupu nodarbības
1. grupa mēneša trešajā sestdienā,
tālr. 29551294 (Edīte), 67377118 (Ilze)
2. grupa ik pēc 3 nedēļām pl. 9.30
tālr. 29877268, 67934721 (Anda)

Draudzes namā Dzirnavu ielā 118
Ārstu konsultācijas, (tālr. 67210185)
pirmdienās no plkst. 10 līdz 13
otrdienās no plkst. 10 līdz 13
ceturtdienās no plkst. 14 līdz 17.
Acu ārsts pieņem pēc pieraksta.
Pierakstīties pa tālr. 67210185, 29372676

Diakonija (tālr. 67220084)
otrdien, trešdien, ceturtdien,
piektdien no plkst. 10 līdz 16

Drēbju kamera otrdienās,
ceturtdienās no plkst. 10 līdz 14,
ceturtdienās – informācija par iespēju saņemt pārtikas produktus.

Veco ļaužu aprūpe (tālr. 67220084).

Katru piektdienu pansionātā ir svētbrīdis, katra mēneša ceturtajā piektdienā – dievkalpojums.

Bērnu kristīgi izglītojošais centrs "JĒRIŅŠ" (tālr. 67222698)

Redaktore: Līga Amata

Izdevuma sagatavošanā piedalījās: Erberts Bikše, Vita Rudzīte, Lelde un Ivars Kupči, Ramona Vasiļjeva, Iveta un Kārlis Liepkauli - Radiņi, Alise Pīrāga, Pēteris Dekants, Līga Dolace

Dizains, maketēšana: Evija Godiņa

Konts ziedojumiem:
DNB konts: LV 94 RIKO 000 2013007985
Reģ. nr. 90000084191

Baznīcas adrese:
Elijas iela 18, Rīga LV-1050
Tālr. 67224123
e-pasts: info@jezusdraudze.lv

© *Jēzus Draudzes Dzīve* ir LELB Jēzus draudzes izdevums

Tiража 1000 eks., Izdevums iespiests SIA Dardedze holografija